Temps Ordinari - Trenta-unè diumenge

Per Administrador el dg., 03/11/2013 - 08:00

Sv 11,23-12-2
1 Te 1,11-2,2
Lc 19,1-10

1. JERICÓ, la ciutat més baixa del món , (+/-) a 300 m. sota el nivell del mar i, igualment, amb probabilitat també de constituir la més antiga, on s'apilen les runes d'innumerables nuclis de població superposats en un punt de la depressió de la vall del riu Jordà, al nord de la mar Morta. Centra l'atenció dels evangelistes Marc, Lluc i al segle XIIIè a.C. en **tres episodissorprenents**, sense que hàgim d'oblidar aquest últim i més antic de la fi de l'Éxode a l'**AT**, quan l'entrada d'Israel a la Terra Promesa i conquesta de la ciutat de **Jericó,** amb la complicitat de la **meretriu Rahab (**Josué **2**,1-3 i **6**,22-25), esmentada par **Mateu *en la genealogía*** de David i, per això, també avantpassada del mateix Crist (1,5-6,16).
Segurament força lectors recordareu la *carretera que va de Jerusalem a Jericó* damunt l'antic i únic camí -amb l'alberg a mig trajecte- i l'únic punt d'aigua existent aleshores i avui, de la ***paràbola del Bon Samarità*** *en* **Lc** 10, 25-37 on Jesús com, a resposta a la qüestió de l'escriba presenta una **síntesi del missatge Cristià**, que han d'anunciar i practicar *els Setenta dos* deixebles, enviats pel Mestre a evangelitzar el món. Sorprenentment, d'ambós implicats amb JERICÓ -els evangelistes MARC i **LLUC- no silencien el NOM PROPI dels seus dos protagonistas ni, tampoc, llur psicología.** Parlo, primer del **Cec *BAR-TIMEU*** (*fill de Timeu*), en **Marc 10,46-52:** una meravellosa descripció del seu procès per part de l'Evangelista, superant moltíssim el retrat que d'ell farà més tard Lluc. MARC converteix aquest **cec** en paradigma del ***perfecte seguiment del cristià*** ubicat, primer, ***al costat*** *del camí pel que passa Jesús* amb un sorollós seguici a la sortida de Jericó. Pregunta l'invident de qui es tracta i en *saber que no es pas altre que el mateix Jesús de Natzaret,* ***crida ben fort:*** *JESÚS, FILL DE DAVID,TINGUES COMPASSIÓ DE MÍ!.* Els qui van amb Jesús li demanen que es calli, però ell encara augmenta el volum de la veu, sense fer cas als acompanyants del Mestre. Sentint-lo **Jesús s'atura i el crida.** ***Coratge!, aixeca't, que et crida!*** *s'exclamen alguns i el cec, l* ***lançant el mantell, es posà dret d'una revolada i se'n va anar cap a Jesús,*** que el pregunta**: *Què vols que faci per tu?.*** **Bartimeu** respongué amb aquesta pregària**: *RABUNI, FES QUE HI VEGI!.*** Jesús l'afegeix: ***Vés, la teva fe t'ha salvat!*** Només Maria Magdalena gosarà al 4art l'Evangeli**,** adreçar-se a Jesús amb aquest terme tan íntim de ***Rabuni,*** *e*n comptes de *rabbí* (*mestre*). A l'instant hi veié i ***EL SEGUIA CAMÍ ENLLÀ*** (l'imperfecte del verb implica ***duració*** i no el deixarà mai més; fins i tot, arriba **Marc** a insinuar que el seu gest de renuncia al seu *mantell de pobre* -vist com a sagratpels jueus- inaugurava el **reconeixement del Messies** quan, tot seguit, acompanyant l'entrada messiánica de Jesús a Betfagé, camí de Jerusalem, el poble estenia els seus mantells cridant al pas de Jesús, *Hosanna!: Beneït el qui ve en nom del Senyor!*. Repeteixo que la versió de la figura de Bartimeu no arriba en Lluc al mateix nivell de comprensió de l'escena, ni que en deixi constància.**2. A l'evangelista LLUC fou reservada la presentació del publicà ZAQUEU,** que completa la nostra visió geogràfica, històrica i d'implicació personal de JERICÓ, pel que fa a Crist, tot enriquint-la amb una altra perla **INDIVIDUALITZADA** -no pas *genèrica*- **dels Evangelis, identificada pel nom propi** del seu protagonista**,** vinculada a la dimensió *geográfica* i a l'espiritualitat**,** tal com ho poden esdevenir **NATZARET, GALILEA o el LLAC, i CAFARNAUM, el JORDÀ, LLÀTZER,** el pobre de la paràbola **o les germanes MARTA i MARIA amb l'altre LLÀTZER,** resuscitat del sepulcre**, vinculats tots tres a BETÀNIA.El nostre protagonista en Lluc 19,1-19 es diu ZAQUEU,** caracteritzat pel deler i la passió, **la recerca de *SABER QUI ERA JESUS.*** I aquí se'ns certifica de tots dos excelsa **SINCRONIA,** reconeixent *UNA ALTRA RECERCA* ***del propi JESÚS A ZAQUEU: recíproc interès i empatia recíproques, revelació d'àmbit universal i increíble entre el Crist i nosaltres: Déu i la criatura, matrimoniats per l'Encarnació,*** *com* a veritable *Bona Notícia****- que m'interesa a mi -I MOLT-*** que em ve a dir que la RECERCA, ***POSSEEIXJA EMBRIONÀRIA LA RESPOSTA*** i M'OBRE LA PORTA QUE DUU A LA ***CENA,*** *REVELADORA DE L'OBJECTE DE LA MEVA INDAGACIÓ DE* ***QUI ÉS JESÚS. S'*****enfila, sense por al ridícul, per a veure'l millor** (conec aquests arbres i em sorprengué unprimer corpulent i baix brancatge, que facilitaren l'ascensió de ZAQUEU.Fa molts anys que no resulta fácil visitar Jericó, que pertany a l'estat *palestí*, *com tota la Samaria. El primer cop que vaig anar pels volts del 80 m'impactà sentir-me en un gegantí* ***oasi*** *i la xafagor insoportable, les runes de la vella ciutat èpicament cantada al del luxós palau més recent d'Herodes i el bosc de palmeres; també, l'aventura de pujar sol a un cingle pròxim, i conseqüent trobada amb dos monjos supervivents del monestir ortodox de les Tentacions, repenjat a la paret del cingle.*La Bíblia és Història divina i humana, és, igualment, geografia i temps cíclic i **lineal**, **evolució i preparació,** és un **avui** i un **futur.*Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i digué : ZAQUEU*** (*m'ets conegut* i *et cridо pel teu nom*-) : ***baixa de pressa, que AVUI M'HE DE QUEDAR A CASA TEVA*****. Zaqueu *BAIXÀ DE SEGUIDA I EL REBÉ TOT CONTENT.* Altre cop es repeteix elverset de l'*Apocalipsi*,** del vident al bisbe de l'Església de Laodicea): *Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, ENTRARÉ A CASA SEVA I SOPARÉ AMB ELL I ELL AMB MI* (3,22).Quan el Senyor JC entra a casa meva es produeix un terratrèmol que ho transforma tot: *esdevinc disponible com el Samarità de la paràbola de Lluc*: ***m'aproximo al pròxim.*** Alguns se n'alegren i són *evangelitzats* a la manera que *provoquen els* ***Signes*** *al 4rt Evangeli.* Però ***el MÓN -***en l'acepció joànica- que és **EL MALIGNE del Parenostre de Mateu: *Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador.* Zaqueu es posà dret i confessa al Senyor els canvis que això implica en la seva vida, rebent de Crist la resposta: *avui s'ha salvat aquesta casa.* A JERICÓ ressonen avui AQUESTES PARAULES DE DEFENSA DE L'EVANGELI en boca de Jesús: *També aquest home és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a BUSCAR i a SALVAR allò que s'havia perdut.* L'antífona de comunió** reprodueix del **Salm 15,11**: *Senyor, vos m'ensenyareu el camí que duu a la vida: JOIA I FESTA a desdir a la vostra presència.* Tu ho agraïm, ***JERICÓ!*****.2. L'ESGLÉSIA és la *casa comunitària que el***

Senyor JC visita. Els temples són les *cases de l'Església, la nostra casa comunitària,* en la que Jesús *ha de poder entrar, quedar-s´hi i* ***celebrar*** *l'acte central de l'****Eucaristia.*** Caldria que ens preguntessin **si responem a la visita** que ara Crist ens fa, **com ho va fer Zaqueu:** amb l'afany de viure més de veritat el camí de l'Evangeli.L'evangeli de ZAQUEU és central en la liturgia d'aquest diumenge 31 C.-La tradició afirma que Lluc era artista de la ***pintura:*** Ho diu pel que fa al seu *saber descriure amb vivesa* un seguit d'escenes evangèliques -una fóra aquesta o la del **Bon Samarità-3. Israel -**amb el pas del temps i pel seu tracte amb YHWH ***actuant a la seva història i present*** *a llurs realitats-* ***assoleix una GRAN COMPRENSIÓ de la divina psicología en els seus millors homes de fe.*** En aquesta línia hem sentit **un text *clàssic*** a la **1ª LECTURA:*-El Senyor ÉS MAGNÀNIM*** *pel fet mateix de que és FORT i perquè ESTIMA* (*patiens quia aeternus*)-Igualment **la grandesa d'esperit** és una virtud dels **éssers** *de debó* ***forts*** que, per això, ***són humils i senzills.*** Tanmateix ens podriem qüestionar si hi pot haver de debó ***éssers forts i autònoms -****vull dir pel se propi valor-* doncs una tal *fortalesa* ***només la posseix*** *qui es recolza en Aquell ,l'****Únic*** *veritablement Fort.*